

ПРОТОКОЛ

№ 35

гр. Бургас, 27.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Галина Т. Канакиева

при участието на секретаря П. Ефт. Помакова
и прокурора П. П. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Светла М. Цолова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222000600147 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Съдебното заседание започва в 11.40 ч. поради продължилото съдебно заседание по предходно дело в същата зала.

Жалбоподателят подсъдим Х. А. А., се явява лично и с упълномощения си защитник адв. М. М. от АК-С..

Не се явява упълномощеният защитник адв. М. Д. от АК-С., редовно призован.

Не се явяват жалбоподателите частни обвинители М. С. М., Б. И. М., М. И. М. и Г. И. Г., редовно призовани. За тях се явява повереникът им адв. Г. Г. от АК-С.З..

Не се явява жалбоподателят частен обвинител М. И. М., редовно призован. За него се явява и повереникът адв. С. С. от АК-С.З..

За Апелативна прокуратура-Бургас се явява прокурор П. К..

В залата присъства П. Г. Г., призована за преводач.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбирам горе-долу български език, но предпочитам да ми бъде назначен преводач от турски език.

С оглед данните по делото, че подсъдимият не владее български език и

като съобрази изявлението му, че желае да ползва преводач от турски език, съдът счита, че следва да назначи преводач от български език на турски език и обратно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА П. Г. Г. за преводач от български език на турски език и обратно.

САМОЛИЧНОСТ на преводача: П. Г. Г., *** гражданин, без родство със страните, ***.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290, ал.2 от НК, обещава да извърши верен превод.

ПОДСЪДИМИЯТ чрез преводача Г.: Съгласен съм делото да се гледа днес само с адв. М., без да се явява адв. Д..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото. Моите доверители са редовно уведомени за насроченото съдебно заседание и не желаят да се явяват.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

Съдът, като изслуша становищата на страните и съобрази, че неявяването на частните обвинители, които са редовно призовани, не е пречка за разглеждане на делото, намира, че са налице условията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Дава ход на съдебното следствие.

Прочита и прилага като писмено доказателство по делото служебно извършената справка в НБД относно подсъдимия Х. А. А..

Председателят на състава прикани подсъдимия да даде обяснения, като го уведоми за правото му да откаже да дава обяснения.

ПОДСЪДИМИЯТ: Желая да дам обяснения.

Съдът постанови да се извърши повторен разпит на подсъдимия чрез преводача П. Г..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам шофьорска книжка. Знам как се преминава през кръстовище с кръгово движение. Мисля, че С. най-нормално премина с каруцата през кръстовището с кръгово движение в Н.З.. Първо ние с каруцата преминахме през кръстовището и тогава премина черната кола. С. не спря каруцата на кръстовището. След като преминахме кръстовището, тогава спряхме. На моста срещнахме колата. Един човек слезе от тази кола, беше мъж. Същият мъж след това беше и на пункта.

На пункта една зелена кола препречи пътя на каруцата и накара коня изведнъж да спре, а аз паднах вътре в каруцата. От колата излезе възрастен мъж, който псуваше и носеше нож. Аз за първи път виждах този мъж. Аз и С. слязохме от каруцата. Аз взех дъската, на която се седи в каруцата. С. и мъжът с ножа се сбиха, блъскаха се. Аз ги гледах.

След малко дойде другият човек, по-млад от първия. Този вторият човек беше същият, който преди това бяхме видели на моста в черната кола. Той после дойде, след възрастния мъж с ножа. Вторият човек, който дойде, също започна да бие и дърпа С.. И тримата се биеха, като С. беше по средата между двамата мъже. Тогава аз не виждах ножа. Не видях кой от тримата държи ножа. Не съм видял дали ножът е при С.. Когато дойде вторият мъж, той каза: „Татко, убий този ***!“ . Тогава С. започна още по-силно да вика за помощ. С. ми викаше: „А., удари, че ще ни убият“.

Човекът от черната кола, който дойде втори, се включи да бие С. и викаше: „убий този ***!“ . Вторият мъж, който дойде, започна също да бие С.. Той не е разтървявал двамата, които се биеха – С. и първия мъж с ножа. Аз виждах добре, че тримата мъже се бият. С. беше в средата между двамата мъже, които го държаха и биеха. С. се отбраняваше. Когато дойде вторият мъж, тогава С. викаше: „А., ще ни убият. Спаси ме!“ . Аз много са уплаших. Не знаех защо тези мъже искат да ни убият. С дъската, на която се сяда в каруцата първо ударих възрастния човек. Два пъти го ударих. Не помня къде точно го ударих, защото бях много уплашен. Този мъж падна на земята. Когато възрастният мъж падна на земята, С. и другият мъж от черната кола продължаваха да се боричкат, бяха хванати един за друг. Не помня кой беше

отпред и кой беше отзад. Те продължаваха да се бутат – С. и другият мъж. Аз ударих другия мъж с дъската и той падна на земята. Възрастният мъж го ударих два пъти с дъската, а по-младият мъж го ударих един път. Не помня дали след това дойде друг мъж, защото бях много уплашен. Не съм видял дали там имаше и други хора. С. каза да бягаме, аз взех дъската и тръгнахме с каруцата. С. беше облечен с работни дрехи и по тях имаше кръв. Той ми каза, че е намушкал единия мъж, но аз не съм видял това. По ножа имаше кръв. Аз не разбрах причината, заради която двамата мъже биеха С.. После С. не ми е казвал защо се биеха. Мен не са ме нападали, не са ми посягали двамата мъже. Аз се уплаших, че те могат да убият С. и затова ги ударих с дъската.

Аз слязох заедно със С. от каруцата. Когато тримата мъже се биеха, аз бях долу до каруцата. Мене не са ме удряли, но аз се уплаших заради С.. Той викаше, че ще ни убият.

Когато се прибрахме, аз казах на С., че ще отида заедно с баща ми в полицията и ще кажа какво се е случило. Но С. ми каза да не казвам на никой и да не отивам в полицията. С. даде ножа на баща си и накара жена си да го подстриже.

По-късно същият ден бащата на С. дойде при мен в къщи и ми каза, че полицаите търсят други хора, а не нас.

Съдът предяви на подсъдимия вещественото доказателство – дървена дъска.

ПОДСЪДИМИЯТ: Дъската, която ми показвате е същата, на която седяхме в каруцата. Това е дъската, с която ударих мъжете. Не си спомням точно, но мисля, че държах дъската за тясната ѝ страна.

Вечерта ме прибраха и полицаи разговаряха с мен.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА:

ПОДСЪДИМИЯТ: Като извика С. за помощ, аз ударих с дъската.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Г.

ПОДСЪДИМИЯТ: Когато С. и другият човек започнаха да се бутат, аз бях долу до каруцата. Бях слязъл от каруцата.

Мен никой не ме е удрял, не ме е псувал. Никой нищо не ми е казвал, никой не ме е бутал. Към мен нямаше нападение. Двамата мъже, които биеха

С., псуваха. Аз горе-долу знаех български и разбрах, че те псуват, казваха на С., че е ***. Не мога да кажа точните псувни.

Аз видях С. къде скри ножа у тях, при тоалетната, под керемидите го скри.

След това бащата на С. дойде при мен и ми каза, че търсят други хора, а не нас. С него не сме говорили за случая.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М.

ПОДСЪДИМИЯТ: Като минахме с каруцата по моста, спря една черна кола. Един мъж излезе от колата и тръгна срещу нас. Не разбрах какво каза. Ние продължихме с каруцата. Той не ни е гонил с колата, а тръгна по моста към центъра. В колата имаше и една жена.

Когато трите коли ни преследваха, най-отпред беше зелената кола. Тя се опита да спре каруцата три пъти. Зелената кола удари колелото на каруцата, конят изведнъж спря и аз паднах вътре в каруцата. Със С. слязохме от каруцата. Двамата мъже, които дойдоха от колите, псуваха. По-младият мъж, който дойде от черната кола, казваше: „татко, убий ги!“ Аз разбрах тези думи. Знаех чат-пат български език. За мен това са псувни. Чух и други думи, но не ги помня.

Страните заявиха, че нямат други въпроси към подсъдимия.

На основание чл. 282 НПК съдът предявява на страните веществено доказателство - дървена дъска, чиито размери установи чрез измерване с рулетка, както следва: дължина 76.6 см, ширина в тясната част на дъската 6 см и в широката част – 10.5 см., дебелина в по-тесния край – 2.6 см, дебелина в по-широкия край 2.6 см.

ПОДСЪДИМИЯТ: Това е дъската, на която седях в каруцата и с която ударих двамата мъже.

Имам едно дете на 3-4 години, което не съм го припознал, защото тогава, когато се роди, няхах 18 години. Детето се казва А.. Детето ми е родено през *** г. Аз живея с майката на детето си. Като изляза от затвора ще припозная детето. Той е мой син.

Страните поотделно заявиха, че нямат други искания по доказателствата.

Съдът, след като не намери служебна необходимост за събиране на допълнителни доказателства,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и съдебното следствие.

ДАВА ход на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че дадените в днешното съдебно заседание обяснения от подсъдимия не променят изводите, направени от първоинстанционния съд. Безспорно, тези обяснения освен доказателствено средство са и средство за реализиране правото му на защита и считам, че същите следва да бъдат ценени дотолкова, доколкото не противоречат и на останалите доказателства. В случая тези обяснения противоречат на изготвената и приета в хода на съдебното следствие експертиза в областта на видеозаписите. Според тази експертиза дъската е била в ръцете на подсъдимия още преди да дойде пострадалият Б. М.. Подсъдимият е слязъл с тази дъска и е наблюдавал боричкането между пострадалия И. и неговия приятел – свид. А. с прякор „С.“. Освен това, той е държал тази дъска в ръцете си, а ударите са нанесени след пристигането на пострадалия М., като силата на трите удара, които са нанесени, е достатъчна да строши черепните кости на пострадалия И.. Нещо повече, видно от заключението на същата тази експертиза, силата на третия удар е била такава, че инерцията на тази сила е повлякла самия подсъдим, той е паднал на земята. В тази връзка считам, че изводът на съда, че се касае за убийство извършено при евентуален умисъл, се явява законосъобразен и съобразен с константната практика на съда.

Неоснователно е искането на защитата деянието да бъде преквалифицирано като такова извършено по чл. 124 НК, респективно дотолкова, доколкото сблъсъкът вече е бил преустановен донякъде между пострадалия И. и свид. А. от сина на пострадалия И., т.е. М. се е опитвал да ги разтървава, а не е участвал активно в нанасянето на удари, поради което няма как да бъде приложен института на неизбежната отбрана, респективно няма

основание за направеното искане за преквалифициране на деянието, извършено от подсъдимия по чл.119 НК.

Извършеното от подсъдимия деяние, независимо от твърденията, че всичко това е извършено от страх, защото много се е уплашил, не може да бъде и преквалифицирано за извършено в състоянието на афект дотолкова, доколкото свид. А. не се явява ближен на подсъдимия по смисъла на чл. 93, т. 10 НК. Както споменах и при предходната пледоарията, изцяло поддържам и споделям мотивите на съда, които са подробни и изчерпателни. Съвсем правилно съдът е приел, че са налице в случая многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, като в случая считам, че съществено значение за извършване на деянието има и сборичкването между свид. А. и пострадалия И.. Дотолкова, доколкото мотивите на първоинстанционния съд отговарят по форма и съдържание на изискванията на НПК, в тях са изложени подробни съображения кои показания на свидетелите и в коя им част следва да бъдат кредитирани, респективно защо не трябва да бъдат кредитирани в останалата им част. Както вече казах, изцяло споделям тези изводи и считам, че те са правилни, обосновани и законосъобразни дотолкова, доколкото кореспондират със съвкупния доказателствен материал.

Считам, че няма основания за увеличаване размера на наказанието. Същото е справедливо, съобразено е с всички обстоятелства по делото, респективно с целите на наказанието, визирани в чл. 36 НК.

Моля да оставите въззивните жалби без уважение, тъй като същите са неоснователни и да потвърдите първоинстанционната присъда като правилна, обоснована и законосъобразна.

АДВ. Г.: Уважаеми апелативни съдии, искам да се присъединя към по-голямата част от пледоарията на прокурора, която се отличава със задълбочен анализ, здрава логика и очевидно показва много сериозен професионализъм.

Искам да обърна Вашето внимание на вещественото доказателство, което Вие днес предявихте на всички участници в процеса и да задам няколко риторични въпроса. Едно такова дело за убийство изисква много повече от това, което са направили органите на досъдебното производство – имате я дъската в ръцете си, тогава и те я имаха. Но те не са иззели нито ДНК проби, не са иззели нито микроследи, нито косми, нито за кръвнотипови експертизи – човешка ли е кръвта, не е ли, коя кръвна група е. Пропуснати са основни

моменти в разследването. За това аз искам да отбележа пред Вас – просто съвестта ми на юрист с доста голям опит – над 45 години в съдебните зали и в друго качество, не само като адвокат, се бунтува, когато гледам там какво е направено. Недопустимо е в такива случаи да се действа така. Дадат в ръцете на едно неопитно момиче, не искам да обидя никого, едно такова дело, със сложна фактическа и правна обстановка, за да го разследва. Мине срокът, удължат го един-два пъти, приключат делото и хоп - в съда. Това са методи на работа на разследване и правораздаване, които изобщо нямат нищо общо с нашата наука. В тази връзка искам да обърна внимание на следното: взели сте решение да допуснете допълнителен разпит на подсъдимия, обаче, какво научихме днес, какво чухме – във всички онези моменти, когато не му е удобно той казва „не помня, бях много уплашен“. На въпроса от какво е бил уплашен, защото срещу него не са констатирани каквито и да е противоправни действия – преки и непосредствени за заплашване живота и здравето, той не отговори. Правилно прокурорът се спря на този момент – стоял е с дъската още от самото начало и чака. Защо? Твърди, че е бил много уплашен. Уплашеният човек не стои там, той бяга и се спасява, защото това му го диктува природата и природните закони. Колко е уплашен? Защо? Още нещо – този измисленият нож. Ножът със синята дръжка е на А., той е криминално проявен. Подсъдимият казва, че А. му казал „удряй“. Той удря пострадалите и ги сваля моментално. Казва: „те ни псуваха“, обаче казва, че не знае български. Как е разбрал, че го заплашват. Всичко това е защита с бели конци защитна версия.

Оттук нататък аз отивам в друга посока. Седем години лишаване от свобода за един убит и един със средна телесна повреда, защото били налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства. За една кражба дори съдът налага по-големи наказания. Тук има две човешки същества, поразени и му слагат едно леко наказание от седем години, колкото да не е без хич. Не само моето вътрешно чувство се бунтува, ами и това на хората, а генералната превенция? Плюят съда, от което мен страшно ме боли, че плюят без никой да си постави въпросът, защо е така. Ако това дело беше разследвано като хората, спазвайки всички процесуални правила и изискванията на процесуалния закон, нямаше да се налага сега допълнителен разпит. Искрахме в първата инстанция и експертизи, включително за разпознаването на лицата и т.н. Нашата цел беше да помогнем на съда да установи обективната истина.

Ако бяха направени тези елементарни изследвания, нямаше да се налага чрез повторна експертиза на системите за видеонаблюдение да ги разпознаваме.

Моля да увеличите наложеното наказание. Какъв чл. 55 от НК, кои са тези многобройни смекчаващи вината обстоятелства, при условие, че той на всеки ляв крак ни лъже. В полицията го чух да отговаря на български език, когато го разпитваха. После се каза, че не знае български и трябва да има преводач. Това са нечисти методи за защита на подсъдимия, които поставят в затруднение всички работещи в залата.

Моля да му увеличите наказанието поне до минимума.

АДВ. С.: Присъединявам се изцяло към казаното от колегата Г. и да увеличите наказанието на подсъдимия. Моля да не уважавате жалбата на защитата.

АДВ. М.: Моля да отмените присъдата и постановите нова, с която да признаете подсъдимия за невиновен по повдигнатото обвинение по чл. 115 НК и го оправдаете изцяло.

В продължение на казаното от колегата Г. бих казала, че разследването не е било проведено пълно и всестранно.

Моля да приемете, че подзащитният ми е действал при условията на неизбежна отбрана и с цел да защити приятеля си А., като нападението срещу А. е било осъществено и от двамата пострадали. Превишаването на пределите на неизбежната отбрана се дължи на изпитвания от подсъдимия интензивен страх, провокиран от пострадалите, той не се замисля и нанася ударите с дъската. Не се касае за някаква защитна позиция. Това е видно и от заключението на вещите лица от комплексната психолого-психиатрична експертиза. Те смятат, че той е бил в стресова ситуация, изпитвал е силен страх и уплаха за приятеля си и за себе си. Считам, че подсъдимият е превишил пределите на неизбежната отбрана поради силна уплаха, поради което на основание чл.12, ал. 4 от НК не следва да бъде наказан за извършеното.

Алтернативно, моля да му бъде наложено наказание при смекчаващи вината обстоятелства съобразно чл.119 от НК, в какъвто смисъл е и въззивната ни жалба.

Повече от три години подсъдимият е в затвора за това, че се е

притекъл на помощ на приятел. Наказание лишаване от свобода в размер, равен на задържането му, е достатъчно и съответно на действителната му вина. Такова наказание ще е напълно адекватно на ниската опасност на личността му, на чистото му съдебно минало, на подбудите за извършване на деянията, на младата му възраст, на ангажиментите му към малолетно дете и на процесуалното поведение, с което демонстрира пълно съдействие на разследващите органи. Няма негово признание, че е извършил умишлено убийство, но той е разказал подробно още на досъдебното производство какво е неговото участие в инцидента и какви подбуди е имал, за да извърши деянията. Подсъдимият е стоял до каруцата с дъската още от момента, когато първият нападател се е нахвърлил върху свид. А., но не го е ударил и едва когато пристига и вторият нападател, който хваща приятеля му С., викащ за помощ, решава да нанася удари с дъската по двамата нападатели. Определено заложено е в човека да напада или да бяга, когато е попаднал в опасна ситуация. В случая моят подзащитен не е избягал, но е бил на достатъчно голямо разстояние от биещите се. Моля, да обърнете внимание, че подсъдимият не е ударил първия нападател на свид. А. още в първия момент, не удря веднага пострадалия И. до тогава, докато към него се присъединява и вторият нападател – М.. Чак тогава се притичва на помощ на виковете на свид. А., като извършва действия, каквито към онзи момент са му се стрували адекватни и единствено възможни за спасяване.

Въпреки опитът на пострадалите и процесуалните им представители да предадат един друг привкус на действията на двамата пострадали, не успяха да докажат, че двамата пострадали не са извършили противоправни действия. Още от момента, в който са били на празнуване на семейно събитие, тримата мъже – баща и двама сина са се организирали с колите си да преследват каруцата, те се опитват да я спрат, създавайки опасност за всички на пътя. Извършват противоправно преследване на каруцата, пътно хулиганство до момента, в който все пак успяват да спрат каруцата и двама от тях се нахвърлят върху А.. Двата пострадали И. и М. не са жертва, те са нападатели.

Ако не споделите вижданията ми, че подсъдимият не следва да бъде наказван съобразно чл. 12, ал. 4 от НК, моля да му определите наказание лишаване от свобода за престъплението по чл. 119 НК, в размер, равен на

вече изтърпяното, така да се каже, т.е. равен на задържането от три години. Такова наказание е напълно адекватно и ще постигне целите на чл. 36 от НК, както и генералната превенция. Подсъдимият вече е преосмислил поведението си, ще подобри занапред виждането си за взаимоотношенията си с хората. Увеличено наказание от 10 години лишаване от свобода, както искат частните обвинители, няма да постигне целите на генералната превенция. Подобно наказание няма да бъде съобразено с агресивното нападателно поведение на пострадалите. Ако те не бяха преследвали каруцата и не бяха нападнали А., нямаше да се стигне до тук, до тези деяния.

РЕПЛИКА НА АДВ. Г.: Позицията на прокурора, че не е налице пряко и непосредствено противоправно поведение от страна на пострадалите е абсолютно правилна. Не може да се иска да се приложи института на неизбежната отбрана, без този институт да се познава основно. Ние не искаме 10 години лишаване от свобода, а искаме 15 и нагоре години лишаване от свобода. Няма и не е налице основание за приложението на института на неизбежната отбрана. Или има доказана вина, или не.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ: Извинявам се на пострадалите и съжалявам за това, което се случи. Аз не исках никого да убия, исках да ги сплаша и да пуснат С.. Искам да се прибирам вкъщи и да си призная детето.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Всичко решавате Вие като съдии. Искам да ми е по-малко наказанието и да се прибирам по-скоро при семейството си.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

За положения труд от преводача Г. съдът определя 60 лева възнаграждение платими от бюджета на съда.

ПОДСЪДИМИЯТ: Не желая писмен превод на решението.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 13.10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____